

Færøsk Klipfisk til Danmark.

„Social-Demokraten“, København, interviewi Købm. H. B. Thomsen, Transisvaag, om den færøske Klipfiske-Export. — Thomsen udtaler, at de danske Købmænd ikke har fort den fine Kvalitet af færøsk Klipfisk.

Spaniens Marked svigter. — Et Fremstød for Salg i Danmark.

»Fiskaútflutningsfelagið« har sendt to Repræsentanter, Jens av Reyni og Herluf B. Thomsen, ud for at søge nye Aftagere af vor Klipfisk. Den første er rejst til Sydamerika, medens den anden skal berejse Kontinentet.

Under Købmand Thomsens Ophold i København har »Social-Demokraten« haft en Samtale og bringer i den Anledning følgende Interview:

— Jeg er paa Gennemrejse til Spanien, Portugal og Italien, siger Hr. Thomsen. Jeg skal undersøge Forholdene dernede og se, hvad der kan gøres for at bringe vor Klipfisk-Eksport i Vejret igen. Den er nemlig dalet enormt.

— Det er vel den spanske Revolution, der er Aarsagen til Nedgangen?

— For en stor Del. De urolige Forhold har jo bevirket adskillig Forstyrrelse. Den spanske Valuta er faldet meget, og da den i Føvejnen ret høje Toldafgift af Klipfisk skal lægges i Guld-Pesetas, skader det vor Eksport endnu mere. Befolkningen er fattig og kan ikke paa langt nær købe som tidligere. Men hertil kommer, at vor Produktion er steget meget stærkt, saa der ligger for adskillige Millioner Klipfisk i vore Lagre. Det er ikke alene Eksportørerne, men ogsaa Fiskerbefolkningen, der rammes af disse uheldige Forhold.

Danmark kan nu faa den fine Klipfisk.

— Min Rejse har ogsaa det Formaal, fortsætter Hr. Thomsen, at søge Salget af Klipfisk stimuleret i Danmark.

— Køber vi da ikke meget Klipfisk fra Færøerne?

— Det er ikke overvældende meget der gaar til Danmark, og det har hidtil ikke været den fineste Kvalitet. Denne gik nemlig til Spanien og de andre Lande i Sydeuropa.

De danske Købmænd køber ikke den fine Kvalitet.

— Kunde vi slet ikke faa denne Kvalitet her?

— Der er slet ingen Efterspørgsel efter den. De danske Købmænd foretrak en noget ringere Kvalitet — vi kalder den »Københavns-virket«. Den er lettere tørret end den »span-sk«, og ikke saa hvid og fast i Kødets som denne.

— Hvorfor vil de danske Købmænd ikke sælge den finere Kvalitet?

— Den var jo dyrere, og den ringere Kvalitet holdt bedre Vægt. Men nu kan Danskerne faa den fineste Kvalitet langt billigere end før, og vi haaber der maa kunne oparbejdes et Marked for den. I næste Uge kommer der en Provesending med »Tjaldure«.

Vi køber næsten alt herhede i Danmark, men vi sælger næsten intet hertil, slutter Herluf B. Thomsen.

Ein annar arbeidsdagur á tingi.

Tingið er sett og dynnar standa á glað, eins og á bjóða fólkid inn til sláð og aðra bót. Eg seti þrúkkna frá mær úti við dynnar, stingið minna feroysku hóguv — av Randers-klaði — i kotalumman. (Kotið er alt feroyskt uttan fóðri, lummarir, knappir, seyntiráttir — og so er einki meiri av útlendskum stásið uppi í. Já, dekan sett! litingina keypti eg sjálvur í krambúðini »Kromanns-færobrunt«).

Nú, tingið var sett, segði eg. Já so var. Eg slapp mær inn á fremsta bank at sita, heilt vestan fyri »L.S.« úr skýmaskotinum, har hann sat og skimaðist, prikaði við »crayons« og skimaðist. Tað var nú ikki so nógv fyri at taka lúvin av »L.S.« at eg setti meg har, sum tað var fyri at koma at sita nærri hjó 7. Friðriki, tí innulim allar Friðrikar, farandi sum komandi, var 7. Friðrikur einastur, ið til fullnar skildi feroyskt máli.

Eg nikki »Góðan dag« upp til 7. Friðriki í gíbsi, og hann svarar aftur við tað sama: »Góðan dag! altíð er tað líka fittur.« Hetta hevði snar grundir, at hann orleiddi seg so leiðis, tí ein annar dag, eg var komin inn í tinghúsið í øðrum orindum, loyvið eg mær at turka stóvið uman av honum, ið tá tummaftúkt ómanú skallanum á hinum »fólkakæra«. Eg streyk honum tá eisini blíðliga um snáðina, og tá segði hann: »Eg havi altíð verið góður Feroyingur; og tað harmar meg, at eg skuldi doyggja frá tykkum, áðrenn loftingið hevði fingið sitt fulla ræði aftur, sum tað hevði tað áðrenn veldismenn stoyttu tað óman á sinni. Men nú liggi eg lágt, og tað batar lítið, at eg eri settur her at eygleiða tingið, tí tað mestu tíðina av árinum er her so tómt, so tómt, bert stóvið fellur so sáttliga og so javnan niður á meg, uttan at tað verður eftirandi, at eg eri hin seinasti Oldenborgarin — og at eg eri Feroyingur. Men nakad gott skal eg tá siga um Glücksborgarnar: teir eru heldur ikki stóvfrir, minni enn so.«

Mær kemur hesi seinastu orð hansins á huga, tað eg siggi hin tiggjunda við Kristiansnavninum omanfyri formannspallin, tí hann er dekan og gular á ta lita.

Eg »kimsi« eitt sindur við eyganum upp móti sjeynða Friðriki og sigi: »Hoyr, man hasin tiggjundi vera sjúkur, tað er ræðuligt sum hann er gularað hesar seinastu dagarnar.« »Tað er ikki at undrast yvir«, svarar hin fólkakæri, »tí hann situr nógv verri fyri enn eg, tí hann ser — meðan tingið er saman — nærur hvønn einasta dag líka í teir oðligu eygnahlitir á Andr. Sámálsson, og verður so bindur íggjnum av hansar bíðska eygnabrái, so mær tykist ofta synd í honum, hóast eg einki havi at takka honum fyri. Heilt ræðuligt má tað vera at vera komin upp á hasa hylluna at standa, síðani Stauning og Zahle báðir eru farir at lúta eftir sjálvbjargisrørsluni í Feroym. Andrass flýgur í flúti í hvørjari lotu, reiggjar við ómunum, bíur hin tiggjunda íggjnum og larmar, larmar. Eg skal siga tær tað,« heldur hin fólkakæri fram, »at hin tiggjundi er nógv gularað hesi seinasti trý árin av øllum mósnum her í salinum og av háttanini frá sambandinum, men eitt er vist, so satt sum eg heiti 7. Friðrikur, at fer sambandið í hundarnar, sum eg ynski má ske sum snarast, so verður hin tiggjundi bæði gular og grønur. Tá minnist, hvussu illa Zahle og hann komu útav tí í 1920. Men tað gerst nú ikki við, tí í Feroym skulu Feroingar ráða!«

Klokkan ringir. Fundur er lokin. Eg skal ókuntíð fáa snýkt meg inn aftur í tinghúsið fyri at fáa vaskað 7. Friðriki um eygni — um einigin annar ger tað.

Liggjas | skrivari.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Grønlandsfiskiskapur

Í ár hevur verið at tí mesta. Frælt er frá »Austerlitz« 120,000, »Turid« 85,000, »Skálanes« 137,000, »Normanner« 135,000, »Vikholm« 100,000, »Expedit« 100,000, og »Hjords« er á heimveg full av fiski.

Heimkomin eru »Bernaise« 112,000 og »W. G. Marshall« 39,000 síðani á Ólavsvoku.

Yvirhoyur er hin feroyski fiskiflotin nú á heimveg úr Grønlandi.

Fráhaldsfundur

var hildin í Leirvík seinasta sunnudag, fyrireikaður av N. I. O. G. T. í Havn. Róðarar vóru M. S. Viðstein, loftingsmaður, J. P. Jensen, fyrstioðumaður og S. Rasmussen, bátabyggjari. — Seinri var eisini hildin felagsfundur har.

„Karma“.

eimskip frá Haugesund kom leygdagin til Havnar við kóli til »Havnar kol- og cement-handil«.

Fundur

sinar byrjaði Logtingið aftur í gjár.

Morð.

andaligt og líkamligt, svar til »Dimmu«, má tí verri bíða til næsta blað.

I. O. G. T.

»Sverri kongur« hevur samkomu á Føroya Fólkháskúla sunnudagin 23. august kl. 4.

„Lagarfoss“.

Íslenska eimskipið, var á Havnini ígjár við feroyskum útróðramannum. Útróðurin hevur roynst illa yvirhoyur.

„Varid“.

norskt fisktøkuskip, kom í gjár til Havnar eftir fiski.

DAME-REVY

Det kan være herligt at sætte sig til Spekulationerne over Sommeret til Borneløkken. For til den gælder det ikke om at faa dyre og meget af den Slags kødeligt, det er blot om at faa morsomme og kladelige Faconer. Og saa Farver. Alle mulige dejlige Farver. Jo flere jo bedre. Det klæder altsammen, og det fryder Bornene med straalende Blomster eller morsomme kantede Motiver og Tern. Nu er der ved at komme Liv i Hæklungen til Pynst for Bornetøj De herlige kulerte og til Arbejde saa lækre Hæklegerne skal arbejdes i

smalle eller brede Blonder som Pynst paa Barnekjolen. Det ser yndigt ud, og der er ogsaa den Fornøjelse ved de hæklede Blonder, at her kan en Bedstemoder eller Tante faa Brug for sin Færdighed i at behandle Hækle-naalen, der i forrige Tider tjente til saa mange smukke Arbejders Udførelse. Se blot paa den lille Barnekjole om den ikke er sød med sine i »Prikkerne« Farve hæklede Blonder.

I Orienten og orientalsk prægede Lande er Børne-Ægteskaber ikke ualmindelige. Mærkelig nok kan ogsaa Amerikanerne opvise adskillige Ægteskaber mellem mindereaarige. Af New-Yorks Skolestatistik for sidste Aar fremgaar, at 483 Elever — de fleste Piger — er strøget af Elev-listerne paa Grund af Ægteskab.

I to Tilfælde var det Smaa piger paa 12 og 13 Aar, som forlod Skolen for at gifte sig. Tyve Elever af begge Køn forlod Skolen, da de var 14 Aar, mens 83 dog ventede til det fyldte 15 Aar med at træde ind i den hellige Ægteskab. De fleste Børne-Ægteskaber blev indgaaet i 16 Aars Alderen. Hvor mange 17-aarige, der giftede sig, kan ikke ses af Skolestatistikken, da Eleverne ved det fyldte 17 Aar har Ret til uden nogen Art af Motivering at forlade Skolen.

Efter hvad Undersøgelsen viste, forekommer Børne-Ægteskaber mest blandt New-Yorks fattige Familier, hvor Børnene selv maa ud at tjene deres Brød allerede, naar de er 14 og 15 Aar.

Der foreligger nu Beretning om Forløbet af dette Aars internationale »Kvindendege«: I Tyskland, Østrig, Svejt og Czechoslovakiet har været afholdt et meget stort Antal socialistiske Kvindemøder og udfoldet en storlaaet Agitation, hvor man særlig har virket for Fred og mod Militarisme. Ogsaa i vort Naboland Sverige afholdtes mange godt besøgte Kvindemøder. I Frankrig afholdtes et meget stort Kvindemøde i Paris. Endvidere er i en Række andre Lande, bl. a. Polen, udført et betydeligt Agitations- og Oplysningsarbejde i Anledning af »Dagen«.

Om det voksende socialistiske Arbejde blandt Kvinderne vidner en Række Kvindekonferencer, der i den sidste Tid har været afholdt af de paagældende Landes socialistiske Kvinder, nemlig i Holland, Letland og Rumænien. I den nærmeste Fremtid afholdes socialistiske Kvindekonferencer i England.

Det har Interesse for Husmødrene med de rundt i Landet afholdte Kursus, der har fundet Sted gennem Brugsforeningerne. I disse Kursus og Foredragsaftener er mange Spørgsmaal vedrørende Brugsforeningsbevægelsen blevet belyst. I Silkeborg og Omegn var et saadant Kursus besøgt af ca. 80 Deltagere. I Slagelse af 33 Deltagere. Ogsaa København har haft sine Undervisningsaftener om Brugsforeningsbevægelsen med god Tilslutning. Det vil sikkert vise sig fordelagtigt for Brugsforeningsbevægelsen, om den i noget højere Grad end hidtil tilrettelægger sine Kursus med Henblik paa Husmødrenes Interesse i Sagen. Selv om Mændene endnu i mange Tilfælde er Betalere — er Husmødrene dem, der foretager Indkøbene.

Hvor er det forkert, at vore D. s. U'er ikke møder den aller mest varme Interesse hos alle Mødre for deres Ønsker om Hjælp til Ungdomshjemets Oprettelse i Vælgerkredsene. Hver Kreds burde have sit Ungdomshjem. Det er ikke nemt at opretholde de mange store og forgreneede Interesseområder, som behersker vore Ungdomsafdelinger, naar alle Mødre, Kursus, Studiekredse osv. er henvis til de dyreste og daarligste Bæverninger i Byens Periferi.

Slet deres Indsamlinger ved faste månedlige Bidrag. Et lille Bidrag kan ved at blive givet af mange blive til den Sum, der behøves.

Glem ikke, at Børnenes Madpækker til Udflytterne bekommer dem nok saa godt, naar de har rigeligt med »Grøntfoder« med. Raa Agurker paa Madsen smager dejligt. Frugtmos smager ogsaa herligt. Nye Kartoffler med hakket Persille over eller hakket Pur-løg over gamle, er ogsaa en »Herre-ret«. Tomater kan faas til en overkommelig Pris nu. Hak Løg ganske fint og drys over Tomaterne. Det tager den noget »bare« Smag, de første Tomater, der ikke har faaet nok Sol, kan have. Findel Gulrødder, Hvidkål osv. i raa Tilstand, bland op med Frugtmos eller Honning, Olie, Citron-saft eller sur-sød Fløde (det sidste

kun til Udflyttere) og medgiv det i et lille Sylltetøjsglas, overbundet med det appetitlige klare Papir. Det gør meget mere Lykke end de kedelige og dyre Rullepølse- og andre Kød-mad'er.

Hun er en Plage.

Vi kender allesammen Typen. — Hun kommer fra Kontorer, fra Foreretninger og fra Fabrikerne. Hun er fiks og nydelig i alt uventeligt, ogsaa det er kammeadigt og tjentvillig saa længe hun er udenfor Hjemmets Omraade. Hun er det, der betegnes med et vældigt sød! — Men hvad er hun indenfor Hjemmets fire Vægge? Hvordan taler hun til sine Mor? Og hvor hjælpsom er hun mod sine mindre Søskende?

Ikke saa lidt skabte sig i sin tilsynede Livslede er hun. Og hendes Stumhed og fornærmede Mine lægger et Tryk over hele Hjemmet, ikke mindst over Moderen, der tror at Barnet bærer paa en stor Sorg. Af den Tro vokser ny Forkælelse og tagen Hensyn — og Pige-barnet bliver mere og mere en Plage for sine daglige Omgivelser i Hjemmet. Der er kun et Middel, der hjælper paa saadan en Smule Dams det er fuldstændig at gøre hende til et Nul i Huset. Lad hende helt og holdent klare for sig selv til hun bliver elskværdig. Det gør man paa hendes Arbejdsplads, derfor opfører hun sig pænt der.

Radio.

1.-5. September.

Tirsdag 1. September.

11,00: Vejrmeddelinger.
10,10: Fiskerimeldinger.
11,00—11,05: Host-Vejrmelding.
11,05—13,00: Transmission fra Restaurant »Wivex«.
13,30—15,30: Eftermiddagskoncert.
Ca. 14,15: Opførelse.
16,00—16,30: Udsendelse for Børnene.
16,30—16,40: Meddelelse fra Radiofondet for Blinde og Vanføre.
16,40: Børskurser og Varenote-ringer, samt Fiskeri-Markedsberetninger.
16,50—17,20: Foredrag: Romersk Literatur. Augustinus.
17,20—17,50: Tysk Begynder-Undervisning.
17,50: Vejrmeddelinger.
18,00: Pressemeldelser.
18,20: Meddelelser fra Radioudstillingen i Forum.
18,30—19,00: Foredrag: Hvad kan man forlange af den moderne Radiomodtager?
19,00—19,15: Familien Hansen. (Lystspilssituation).
19,15—20,15: Populær dansk Musik.
20,15—21,00: Islandsk Musik.
20,40—21,00: Sange.
Ca. 21,00: Pressemeldelser.
21,15—22,00: Gammel Clavicord-Musik.

Onsdag 2. September.

10,00: Vejrmeddelinger.
10,10: Fiskerimeldinger.
11,00—11,05: Host-Vejrmelding.
11,05—12,15: Transmission fra »Palace-Hotels«.
12,15—12,45: Skoleudsendelse.
13,20—15,20: Eftermiddagskoncert.
Ca. 14,05: Populære danske Sange.
15,20—16,10: Harmonikakonzert.
16,10—16,40: Kvindernes halve Time.